

OUTDOOROVÝ ČASOPIS S UNIKÁTNÍ DISTRIBUCÍ – ROZDÁVÁN ZDARMA VE 430 OUTDOOROVÝCH CENTRECH
KOMPLETNÍHO DOBRODRUHA NAJDETE ROVNĚŽ NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH WWW.CASOPISDOBRODRUH.CZ

7 2007 Ročník XI. DOBRODRUH ZDARMA

MĚSÍČNÍK PRO AKTIVITY V PŘÍRODĚ

Klára Poláčková: CO OBNAŠÍ EVEREST?

www.alpinepro.com

**POŠLI SMS
A VYHRAJ**

3x SKODA ROOMSTER SCOUT,
3x ZÁJEZD DO RAKOUSKA
A 30 TISÍC DALŠÍCH CEN!

Soutěž probíhá od 1. 10. 2007 do 31. 12. 2007 na území ČR.

ALPINE PRO
SPORTSWEAR & EQUIPMENT

Letošní výstup dvou „horolezeckých amatérů“ – Kláry Poláčkové a Pavla Béma – na nejvyšší horu světa opět oživil domácí diskuse o tom, zda lze téměř masové „komerční“ lezení po fixních lanech a za podpory šerpů na Everest ještě vůbec považovat za horolezečství. Alespoň v tom smyslu slova, jak jej definovala objevitelská a bohatýrská generace horolezců v časech kolem druhé světové války.

Odpověď na tuto otázku si každý zasvěcený jistě najde sám. Nicméně je zřejmé, že i když tento výstup má charakter spíše „via ferraty“, a tudíž blíže k jistě turistice než ke klasickému horolezečství, je to zřejmě nejtežší ferrata na světě, navíc v nej-

exkluzivnějším, ale také nejdrsnějším horském prostředí. Pro její zdolání je třeba být dobře připraven a také mnohé obětovat, počínaje časem a finančními prostředky a konče množstvím vlastních mozkových buněk, jejichž ztráta výstup v těchto výškách přirozeně přináší. Lezec musí mít nejen vrozené a trénované fyzické dispozice, ale také odvahu podstoupit značné riziko. Navíc musí mít organizační schopnosti a značnou dávku trpělivosti – výstupu předchází několikaměsíční příprava a poté mnohatýdenní pobyt ve stanu v základním táboře. To vše pro jeden výstup, při němž zdoláte zhruba stejný počet výškových metrů, jako zdatný turista za jeden víkend v Alpách.

Souhrn všech těchto vlastností a dalších nutných přírodních podmínek je velmi vzácný, čemuž odpovídá i nízký počet našinců, kteří na vrchol vystoupili. Již z tohoto důvodu zasluhuje výstup obdiv a uznání.

➔ Pokračování na str. 2 a 3

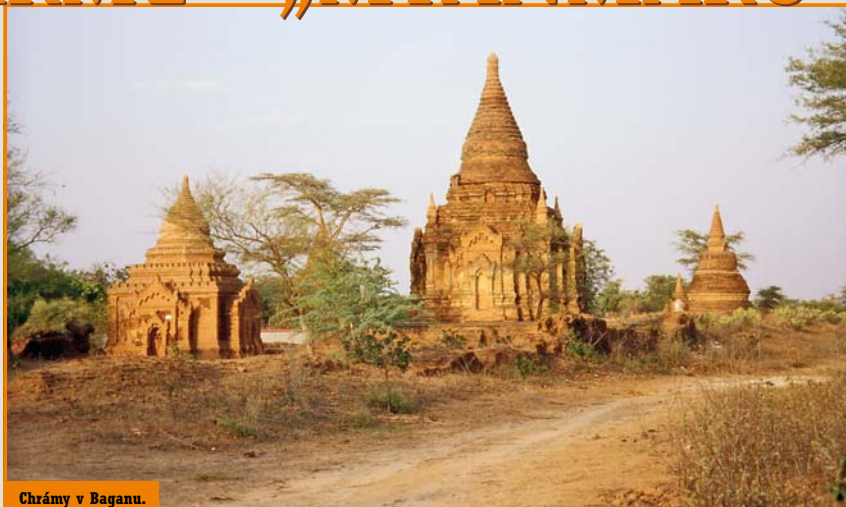
TURISTIKA V BARMĚ – „MYANMARU“

Barma, vzhledem k místnímu dlouholetému politickému napětí, patří k turistickým cílům pro cestovatelé fajnšmekry a drsnější povahy. Zvláště, pokud se chcete vydat do oblastí, jejichž návštěvu místní vojenská junta příliš nepropaguje. Korupce, zákazy vstupu do mnoha oblastí, snaha o unifikaci četných národnostních menšin (která se mj. promítla i do nového názvu státu Myanmar), chudoba a obchod s drogami jsou realitami všedního dne, na něž se cestovatel musí připravit. Přinášíme reportáž o tom, jak se s tím vyrovnaly dvě naše cestovatelky, které vyrazily do Barmy z Thajska na několikátýdenní cestu „mimo strukturu státem kontrolované oficiální turistiky“.

Naše alternativní představa cestování oproti původnímu plánu v průběhu pobytu (Karenský, Kachinský, zčásti Shanský okruh, které jsme chtěli absolvovat rovnou z Yangonu a ignorovat přitom klasický turistický okruh) se ukázala jako nereálná. Nejenže všechna místa (a nejen některá) byla na povolení, ale tato povolení navíc mohla v celé Barmě vydávat jen jedna ústřední cestovní kancelář v Yangonu, vydání trvala 2–3 týdny (místo avizovaného jednoho) a nikdo nám nezaručil, že je dostaneme. Za dané situace, kdy jsme měly na celé cestování 3 týdny, jsme se rozhodly dojet za Mandalay a pokusit se o pohyb v Shanském státě a vyřízení si víza na místě (s doufáním v případnou možnost nějakého nelegálního postupu). Bohužel, dalším problémem byla doprava. Ačkoliv po turistickém okruhu vede jediná slušná hlavní silnice v Barmě, nemile překvapila „rychlost“ přepravy (300 km úsek cesty je záležitost celodenních – a často i celonocních – útrap). O rychlosti mimo silnici, na prašných cestách s nedefinovatelnými kupami bahna

či dírami, nelze než prociťeně vyprávět. Další komplikací je nutnost zakupovat jízdenky na dálkové spoje jen přes cestovní kanceláře (zprostředkují většinou ubytovatelé) a předem. Junta tak kontroluje pohyb turistů po zemi. Jelikož doprava je převážně přepraná k prasknutí, či je potřeba úplatků, čekaly jsme na některé spoje v tranzitních městech i den, dva. V neposlední řadě je problémem právě každodenní realita korupce. Naše odmitání ji podporovat znamenalo hlavně ztrátu času – dohady s úředníky, nemožnost ubytovat se v některých ubytovnaích či odjet některými busy, častá kontrola apod. Celkově je pro „nováčka v zemi“ velmi obtížné vymanit se z chapadel kontroly junty, realizované přes nejrizičnější agenty cestovních kancelářů, prodejce služeb hotelů či přepravců, zvláště, pokud někteří z nich nechtějí příliš mluvit anglicky, nebo předstírají, že nerozumějí.

Nutno říci, že cestování autobusem nám přineslo několik překvapení, a to jak milých, tak nemilých. Za prvé autobusy jsou celkem pohodlné. Tedy pokud si zvyknete na jednu radůstku a tou je

Chrám v Baganu.

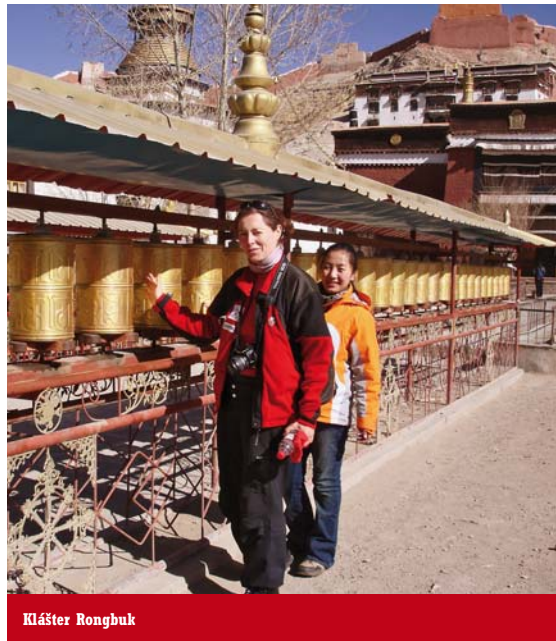
prakticky nekončící zvracení spouštěcích Barmánců. Za tímto účelem jsou již v autobusu připraveny igelitové sáčky, kterých se většina v autobusu ihned po rozjezdu chopí a začne je plnit vším, co během předchozích hodin zkonzumovala. Pytlíky se pak spořádaně zavěsí na háčky, připravené k tomu účelu na sedadle a podle podle potřeby doplňují. Moc jsme nechápaly příčinu nevolnosti, protože autobus jede skutečně velmi pomalu, ale po několika cestách jsme si zvykli. Druhým milým překvapením byla

láhev s vodou, která je standardně položená spolu s výše zmiňovaným blincím sáčkem na každém sedadle. Třetím byly pravidelné zastávky každé tři hodiny.

Zastavuje se u jakýchkoli nádražek, kde je možné si dojít na toaletu (vzhled toalety – většinou „turecké“ – je kapi-tolou sám pro sebe), nebo si dát něco na zub. Většinou smažené brambůrky, různé druhy sladkostí a sušenek. Nás nejvíce oslovily pražené velké fazole, ale absolutně nejlepší bylo tzv. „myanmar food“ – spousta místeček s nejrůzněj-

šími druhy nám často zcela neznámé zeleniny, masa a luštěnin, doplněné vždy velkou misou rýže a polévky. Jídla jsou velmi rozmanitá, značně zajímavě kofeněná, čím víc na sever, tím víc inspirovaná Indií (různé kaše, dortíky, chleba). Nabídka ovoce nebyla tak výrazná jako např. v Kambodži v tomto ročním období, ale i zde byly ananasy, různé druhy li-či, banánů, durian, mangoldy a další ovoce, jehož názvy nám doteď zůstaly utajeny.

➔ Pokračování na str. 6 a 8

Kláster Rongbuk

Klára Poláčková: CO OBNAŠÍ EVEREST?

➤ Pokračování ze str. 1

Máme však vůbec představu, co všechno výšlap obnáší a jak to na Everestu vypadá? Na to jsme se zeptali první „nediskutabilní“ Češky, která na vrchol vystoupila – Kláry Poláčkové. Připomeňme, že se tak stalo letos 16. května, a to klasickou výstupovou cestou ze severu z Tibetu, která je stále považována za těžší, než jižní klasika z Nepálu.

Kláro, začneme horolezeckou a fyzickou přípravou. Co všechno jste předtím vylezla a jak jste se na výstup připravovala?

Nejsem klasický horolezec. Po skálách jsem nikdy nelezla, dělala jsem řadu jiných sportů, třeba závodně tenis, před tím atletiku nebo gymnastiku. Párkrát jsem lezla a stále občas lezu na umělých stěnách. K horolezectví jsem se dostala náhodou asi před pěti lety, odstartoval to Mt. Blanc, pak

přišlo lezení v ledu a když mi kamarád v Londýně, kde jsem čtyři poslední roky pracovala, nabídl, ať s ním jedu na malou expedici na Aconcagua, nebylo co řešit. Vylezla jsem, otestovala si, že tělo na nadmořskou výšku reaguje dobře – vysokohorské lezení mě zkrátka chytlo. Můj kamarád si tam ale bohužel prožil malou krizi, dostal edém plic a výškového lezení na nějaký čas zanechal. No a v minulém roce se mi povedl výstup na krásný kopec jen 40km západně od Everestu, horu s poetickým názvem Tyrkysová bohyně, jinak taky Cho-Oyu. Tam jsem se také poznala s Tashi Tenzingem, vnukem legendárního Šerpy Tenzinga Norgaye, s kterým jsem pak podnikla svoji zatím poslední expedici na Mt. Everest.

S fyzickou přípravou před expedicí v rovinatém Londýně to bylo náročnější. Roční intenzivní příprava zahrnovala každodenní ranní běh do práce, asi deset kilometrů, večer posilovnu nebo

DEVOLD®
VLNĚNÉ FUNKČNÍ TERMOPRÁDLO
OBLÉKÁ NORY OD ROKU 1853

DEVOLD MERINO VLNA
DLUHODOBĚ V POKOJĚ A BEZ ZÁPACHU

- 100% Merino vlna - absolutní komfort za každého počasí
- Devold Merino - dlouhodobě bez zápachu
- ideální pro turistiku, vysokohorskou turistiku, cyklistiku, vodní sporty a jiné outdoorové aktivity
- perfektně reguluje Vaši tělesnou teplotu
- praní v pračce, sušení v sušičce
- výběr z mnoha barevných variací

NAŠI NEJVÝZNAMNĚJŠÍ PARTNEŘI:

HORSKÁ SLUŽBA ČR

ČESKÝ HOROLEZECKÝ SVAZ

HORSKÁ ZÁCHRANNÁ SLUŽBA SR

ARMÁDNÍ SPORTOVNÍ ODĚV DUKLA

ARMÁDNÍ SPORTOVNÍ ODĚV DUKLA

Většina expedic do Himalájí byla oblečena v termoprádle Devold, včetně posledních tří českých expedic na K2, Gashtribum III a II (M.Holeček, J.Doudlebský, A.Čepelková, M.Otto, Z.Hrubý, K.Bortel, R.Langr aj.)

Také v minulosti oblekal Devold slavné expedice F.Nansena, R.Amundsena, Arne Nesse a mnoho dalších.

Výhradní dovozce pro ČR: North Trappers, Jarošova 2, Litoměřice; tel.: +420 416 738 846

www.northtrappers.cz

atletický ovál, zpestřením bylo osmipatrové požární schodiště. O víkendech jsem se snažila zmizet z města na delší túry s batohem plným pet lašek naplněných vodou.

Jak byla expedice připravena po finanční a organizační stránce?

Expedici jsem si financovala sama, vešla jsem se do milionu korun. Část šla z mých úspor, část poskytli sponzoři – například Zentiva a High Point. Tashi měl na starost veškerou logistiku – od povolení k výstupu, přes dopravu do basecampu, najmutí dvou Šerpů – Nima a Pema – a kuchaře. V Nepálu jsme

také nakoupili veškerý potřebný materiál a jídlo. Vše je dnes v Káthmandú již bez problémů k dostání, ale i tak jsem z Čech vypravovala asi 150kg cargo. Z Káthmandú jsme odletěli do Lhasy a odtud džípem pod Everest.

Jak probíhá život a přípravy v základním táboře?

Je tam dost rušno, takže samota nehrozí. Stavěli jsme postupové tábory a vynášeli materiál – na tom všem jsem se účastnila. Předsumný základní tábor (advanced basecamp) je poměrně vysoko v 6440 m n.m., pak byly tři výškové tábory v 7200, v 7800 a v 8300

PŘÍŠTĚ:

MURÁŇSKÁ PLANINA – KOUZELNÝ KRAJ PASTEVCŮ KONÍ NA SLOVENSKU

Na vrcholu s Tashim Tenzingem

Vyřizovaná cesta

metrech. Po vynáškách a aklimataziích nastává období čekání na „okno“ v počasí. S meteorology ve Švýcarsku jsme ho před vrcholovým útokem konzultovali každý den. Letos na jaře skončila fixace severní cesty na přelomu dubna a května a hned prvního května se tam dvěma klukům podařilo vylézt. Další vhodné počasí bylo předpovězeno až za čtrnáct dní, kdy tam také vylezla i naše malá čtyřčlenná expedice.

Takže k vlastním výstupům. V kolik jste ho zahájili a co vlastně obnáší?

Patnáctého května jsme byli připraveni ve třetím táboře ve výšce 8300 metrů a večer v devět hodin jsme vyrazili k vrcholu. Už před výstupem jsme se dohodli, že budeme používat kyslík. Šerpové tohle neřeší, pro ně je to samozřejmě – chrání si tím své zdraví, jsou to profesionálové, v těchto výškách se během své lezecké kariéry vyskytují několik let. Kyslík jsme pou-

žili od třetího výškového tábora. Cestu nám v noci komplikovalo silné sněžení, viditelnost byla na krok dopředu, ale s východem slunce se to protrhlo a po 8. hodině ranní jsme na vrcholu měli nádherné počasí. Ten krásný pohled jsme si užili asi půl hodiny a vyrazili na obávaný sestup až do druhého výškového tábora, kam jsme dorazili kolem 15. hodiny odpoledne.

Jak probíhá vlastní lezení? Jsou tam nějaká těžká místa?

Fixy jsou natažené od nástupu na North Coll, kde se také nasazují mačky a začíná lezení s cepínem, neustále přecvakávají karabiny a jumar. Každý jde sám, vzájemně se nejmístě. Říkám si, že je vlastně dobře, že vrcholový útok začíná v noci a já neviděla dolů na ty vzdušné hloubky pod námi. Při cestě zpět se člověku skoro točí hlava.

Ve vrcholové pasáži je jedno místo, kde se překonává asi padesát výško-

vých metrů, část po hliníkových žebřících – tzv. Second Step. Tohle je jedno z nejkritičtějšých míst výstupu, při cestě dolů jsme tady čekali skoro hodinu, než slezla skupina Korejců.

A co mráz? Snášíte ho dobře?

Jsem zimní typ, na sněhu jsem ráda, ale tady to šlo do extrémů, minus třicet/čtyřicet už není moc pohodlíčka. Nohy byly v pohodě, měla jsem sup boty, ale ruce dostaly zabrat a lehkým omrzlinkám jsem se nevyhnula.

Kolik nahoru nesete tekutin a kolik toho vlastně máte na zádech?

Při vynáškách tak patnáct kilo, na vrchol pak jen nezbytné minimum. V batohu je neustále alespoň litrová termoska s vodou, dehydratace je značná. Při sestupu z vrcholu jsme se všemožně snažili roztát trochu sněhu, abychom se trochu zavodnili.

MILOŠ KUBÁNEK

LOWA
...simply more

proč je LOWA jiná, lepší...

ASYMETRICKÝ C4 JAZYK

Pohyb nohy během kroku zajišťuje nejen přenos energie pro získání dopředného pohybu, ale má i stabilizační a tlumicí funkci. Koleno se musí ohybat nejen vpřed, ale dochází i k lehkému střečnému kolenu dovnitř. To u obuvi LOWA usnadňuje asymetricky navozený jazyk C4, který poskytuje z vnější strany oporu díky výstelce (1) a snadný ohyb se stáčením dovnitř díky ohebnému klínu (3) na vnitřní straně jazyka. Vybrání v kotníkové oblasti (2) usnadňuje ohyb a měkký horní okraj (4) minimalizuje otlačené holeně. C4 jazyk je navozen pro **maximální pohodlí a stabilní bezpečný krok. C4 jazyk je používán ve všech botách třídy Backpacking a Trekking.**

proSPORT www.lowa.cz + www.prosport.cz

Oficiální zástupci LOWA pro ČR + VLASTNÍ MALOOBCHOD: PROSPORT PRAHA s.r.o.
Ke Mlýnu 1, 149 00 Praha 4 - Újezd, tel.: 241 483 338, fax: 241 483 335, e-mail: prosport@prosport.cz

BERNEŠOV SPORTCENTRUM Týřovice 2076 BEROUN KOVA ŠÍŘEK Y Ptačíkova brána 1 BRNO DRAPA DC Olympia 10 Dalovice 277, CEJMA Mandelova nám. 15a, HEVŠV Galerka Štefanův 9a Valtovské 1, 17 100 SPORT Husovice 8a CEEKÉ BUDĚJOVSKÉ KAMKOV SPORT Sinská 19 HRADEC KRÁLOVÉ GO-GOII Golečova 84a - 51.30.2000000 275 DRAPA ÚSC Futurum Břeničská 23a, SEWER OUTDOOR Besedova 600 JABLONEC N.M. SPORT 2000 DC Kravčí JIČÍN DOBŘÍ Husovice 103 JINDŘICHŮV HRADEC Družba Jarošovská 5a/III KARLOVY VARY HEVŠV Kapitulna Jaroší KLADNO HORAL Frída T.G.M. 105 KOLÍN SPORTSERVIS MONTANA Kmočova 406 KUTNÁ HORA MIRA SPORT Kladná 675 LIBEREC SPORT 2000 Prachá 13/76 - Hladkovská 16 - Doubr. WIND SPORT Záměchská 4/561 MACHŮV UPALOVIN SPORT poz.81 Kamenná NOVÉ MĚSTO N.M. K3 SPORT Čaplovec 918 OLOMOUK HEVŠV DC Olympia, HOTEZ 2, Kadlárná 11 OPAVA SENZOR DC Polce 2 OSTRAVA ALPSPORT Týřovice 25, DRAPA ÚSC Futurum Novotnáská 3078/4a, SKI CENTRUM MAJEJKA 28 - Jiřina 227 PARDUBICE TERTON Čáslava 1582 PÍSEK SPORT A VOLKY ČAS Havlíčkova náměstí 89, VETI Valka náměstí 4 PLZEŇ HANMAN Americká 54, TREKKING SPORT Městské Republiky 21 POKŘEVY CYKLOSPORTSERVIS Na Valoch 54 PRAHA 1 ALPSPORT Na Florenci 35, BOULDER-SHOP Ládvická 35, HOLAAN SPORT Kozlovská 18, JS SPORT Dlážděná 3, OUTDOOR CENTRUM ROCK POINT Mo Pavlovi 10, ROCK POINT Meruňka 2 PRAHA 2 WARRAPACEŠ Štefanův 5 PRAHA 4 HEVŠV DC Česlov. VLASTNÍ MALOOBCHOD PROSPORT Ke Mlýnu 1 - Jiřina PRAHA 5 DRAPA DC Conceptor Mlýn Smilchův Platanová 5, DRAPA DC Galerka Radická 117, ZPM SPORT Acheologická 225a PRAHA 6 SPORT KOLÁŘKÁ Vavřinská Mesto Dvojčků PRAHA 8 BOULDER Školovská 146/259, NAMČEK Heydukova 6 PRAHA 10 HEVŠV Europek Štěpánovská, PEK SPORT Věštková 466, ZPM SPORT Světlavá 1391 INTERPAR PRAHA 18 DRAPA DC Tasso Letňany PRAHA 19 KŘEČEK Sport Mlýnský 13 PŘÍBRAM AV SPORT OUTDOOR Dvorská 206 ROZNOV PEM Palackého 2191 SPINOLKŮV MLÝN M SPORT Dvůrčanka Spáčilova Mlýn 159 TÁBOR HAAS Budejovská 1020, BALEK SPORT Husovice 909 ÚSTÍ N.L. HEVŠV DC Conceptor VRČKABRÁNOVÉ SPORT 2000 Tl. Centrum Kloubovská 16 ZÁBRŤEN DENALI SPORT 28, řípen 3 ZLÍN DRAPA DC Cembra 3, Kopařina 1179, HEVŠV DC Conceptor ZNOJMO TOP SPORT Mlýn Čeňka 48 ŽDÁR NAD SAZAVOU 6 3 SPORT Husovice 4

DOBRODRUH 3 DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH DOBRODRUH

ZENTIVA

Light as a feather but it will blow you away...

Josef Rakoncaj

SIR JOSEPH

www.sirjoseph.cz
Tel.: +420 481 325 963

Pohled ze středu Malty
k hlavnímu městu Vallettě.

MALTA

Středomořské Maltské ostrovy se skládají ze dvou malých ostrovů, jednoho ostrůvku a spousty příbřežních útesů a skal. Ostrovy se jmenují Malta a Gozo, ostrůvek Comino. Je to zvláštní svět.

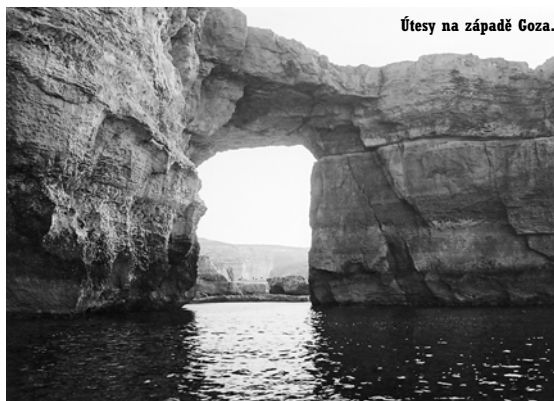
Kulturně i geograficky má blíže k Evropě, vliv nedaleké arabské Afriky je tu však vidět na každém kroku. Maltská města a vesničky vypadají jako arabské. Až do té doby, než ze středu každé z nich vykoukne obří křesťanský kostel a zjistíte, že Malťané jsou jedním z nejbožnějších katolických národů. A to přesto, že kořeny maltštiny jsou arabské.

Historie tu na vás dýchá na každém kroku. Celé souostroví má sotva rozlohu většího evropského města (něco přes 300 čtverečních kilometrů), ale na této ploše je vtěsnáno neuvěřitelné množství památek. Pozůstatky obřích megalitických chrámů, starých kolem 5000 let, a středověká Valletta stojí v jejich čele. Bývalá pevnost rytířů sv. Jana Křtitele (nazývaných též johanity, později špitálníky či maltézskými rytíři) je se svými nejvyššími hradbami na světě impozantní. V jejím nitru najdeme řadu renesančních paláců a především rytířskou katedrálu sv. Jana, jejíž vnitřek je mnohými považován za nejkrásnější barokní interiér na světě. Rytíři po svém vyhnání z Jeruzaléma a Rhodu sídlili na Maltě 268 let a zanechali zde stopu, z níž maltský cestovní ruch čile těží dodnes.

O Maltu s její strategickou polohou se vždy sváděly důležité bitvy velkých konfliktů a především na dvě z nich tu najdeme množství upomínek. První svedlo roku 1565 zhruba 600 rytířů a 9000 dalších Malťanů se čtyřicetitisícovou armádou tureckého sultána Sulejmana Velikého. Rytíři odolávali turecké přesile několik krvavých měsíců, až Turci odtažili. Prakticky bez cizí pomoci tak zastavili tureckou expanzi do Středomoří. Druhé velké boje zažila Malta za poslední světové války. Italové a poté Němci ji jako strategickou základnu Britů v bitvě o severní Afriku a poté Středomoří nešetněli kobercově bombardovali, avšak nikdy ji neobsadili. Dnes je po celé Maltě přístupna řada krytá a katakomb z té doby.

Jestliže je pro historika souostroví pokladnicí, milovník aktivit v přírodě má výběr o mnoho skromnější. Se svými více než 1000 obyvateli na kilometr čtvereční je Malta nejhustěji osídleným státem v Evropě a podle toho vypadá i její krajina. Kde není zástavba, jsou silnice a kamennými zdmi ohrazená polička. Jezdit sem za turistkou či cykloturistikou je ztráta času. Vždyť i kdyby tu nějaká příroda zbyla, ostrov Malta měří na délku něco přes třicet a na šířku kolem 15 kilometrů. Ostrov Gozo je třetinový. Procházky v přírodě lze dělat nanejvýš kolem pobřeží. Co však ostrovy nabízejí v hojně míře, je řada vynikajících útesových příbřežních lokalit pro potápění. Potápěčské základny jsou četné a zvláště jižní a západní pobřeží Goza je protkáno členitými útesy s řadou jeskyněk, sífůnů, skal i lagun.

MILOŠ KUBÁNEK

Útesy na západě Goza.

Příjezd trajektem na Gozo.

Ostrůvek Comino (vpravo).

Megalitické chrámy na Maltě jsou staré kolem 5000 let.

Strop katedrály sv. Jana.

Krajina Goza.

K
N
I
H
O
V
N
A

DOBRODRUH 5

DOBRODRUH

DOBRODRUH

DOBRODRUH

DOBRODRUH

DOBRODRUH

DOBRODRUH

ŘECKÉ OSTROVY + DVD

Po průvodci Řecko vycházejí v nakladatelství JOTA také Řecké ostrovy. Jde o výběr dnes velmi populárních a hojně navštěvovaných řeckých ostrovů, s podrobným popisem možnosti ubytování, stravování, kulturních i sportovních aktivit. Do jednotlivých kapitol jsou rozděleny ostrovy severovýchodu Egejského moře, Jónské či Dodekanéské ostrovy, Kréta a další. Průvodce je pomocníkem pro nezávislé cestovatele, jimž nabízí přehled individuálních výletů k antickým a středověkým památkám, případně pobytu v přímořských letoviscích, vhodné i pro rodiny s dětmi.

V úvodní části jsou základní informace, které se týkají dopravy do daných destinací, pojištění, financí, cestování po konkrétních ostrovech a podobně. V závěru průvodce nechybí ani kapitola o dějinách, archeologii či velmi praktický řecký slovníček.

Řecké ostrovy v současnosti zažívají ohromný turistický boom.

Bonus ZDARMA: Bonus tvoří multimediální DVD s cestovním filmem a kompletní program na úpravu digitálních fotografií Zoner Photo Studio 9 Xpress, verze určená pro cestovatele s podporou GPS.

Formát: 132 x 197 mm

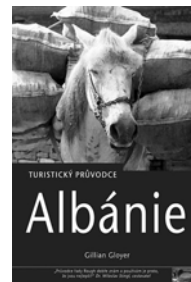
Vazba: brožovaná vazba šitá i lepená

Počet stran: 640 + 40

Rok vydání: 2007

Řecká cena: 748 Kč

Gillian Gloyer: ALBÁNIE

Tento průvodce je pomocníkem při cestách po Albánii, jedné z nejkouzelnějších, a přitom turisticky neprobádaných zemí Balkánu.

Obsahuje: popisy všech albánských měst, přímořských i horských oblastí a přírody, včetně doporučení nejvhodnějších lokalit k rekreaci; tipy na nejzajímavější túry, výlety a pobytu; podrobné líčení historických pamětihodností i výklad historie, počínaje památkami na římské období, přes středověké turecké područí až po období národního osvobození v moderní době; veškeré důležité informace k ubytování a stravování, včetně rozdělení jednotlivých podniků podle ceny a úrovně; mapy a plánek všech oblastí a měst; barevnou fotografickou přílohu.

Druhé aktualizované vydání!

Vyšlo 12. července 2007

Formát: 132 x 137 mm

Vazba: brožovaná vazba šitá i lepená

Počet stran: 216

Řecká cena: 298 Kč

Obydli vesničanů obklopuje bujná tropická vegetace.

➤ Pokračování ze str. 1

Pečivo je poněkud jednostranné, jednoznačný import z Anglie v podobě jakýchsi anglických toastových bílých chlebů a jinak výborných kynutých buchtíček. Mléčné výrobky, samozřejmě bez dlouhodobě fungujících lednic, nejsou příliš k máni, nejtýpější je jakýsi ovčí tvrdý sýr pro turisty, a proto velmi předražený. Pro nás však vše za pár korun.

Cestující Barmánci se nijak neostýchali a hojně přezývovali, aby pak po rozjetí

měli co doplňovat do pytlíčků... Dalším z nemilých překvapení je „nacpanost“ autobusu a u některých i jejich technický stav, kdy se brzdění odehrávalo za pomoci obrovitého dřevěného klínu, v kritických místech podsouváním řídicovým pomocníkem za jízdy pod kola. Lahůdkou bylo i tankování benzínu, při kterém se z vyvýšené konstrukce lily z připraveného kanystru pomocí gumové hadice benzín do nádrže, zatímco přihlížející mužové rozvážně popotahovali z cigaret.

TURISTIKA V BARMĚ –

Lze samozřejmě využít místních autobusů a pick-upů (domluva nejlépe kolem čtvrté ráno na výjezdních stanicích), což jsme dělali v dost velké míře, abychom nepřispívaly vládě a navíc byly ve větším kontaktu s lidmi. Pak je ale třeba počítat s ještě daleko pomalejší dopravou (minimálně 2 hodiny vrtní se busu na parkovišti před výjezdem, nekonečné přestávky apod.) a navíc s totální otačenými zadky. Na dřevěné lavice, korbu i okolní pažení pick-upu se vejde jakékoliv množství lidí (princip odšavňovače), kteří ještě celou cestu zvykají a plivou betel všude okolo.

Naším největším zážitkem byla nakonec 5-denní výprava s průvodcem do oblasti čajovníkových kopců v oblasti Hsipaw na severu Shanského státu. Dál se

snidani, několik svačinek, oběd, několik svačinek, večeri a samozřejmě přespávání od domu k domu ☺). Měly jsme tak možnost být při těch nepřírozeňších činnostech, včetně každodenního sběru a sušení čaje, dostavby jejich typických ohromných mnohogerenačních domů na kůlech, vaření, koupání, aj. A zažily jsme i strach obyvatel při informaci o armádě, která procházela krajinou. Starosta jedné z vesnic, kde nás ubytovali, nás musel ráno rychle poslat pryč, aby neměl potíže. Často se prý stává, že v případě objevení „nepatřičné záležitosti“ (popř. pod jakoukoliv záminkou) zavrou představitel obce s tím, že po jejich obyvatelích chtějí výpalné. Je to zdroj příjmů mizerně placené armády. V případě jeho nezaplacení se „rukojmi“ už nevracejí.

pravních prostředcích. Kyaikhtyo stojí na pozlaceném balvanu riskantně usazeném na okraji vrcholu v nadmořské výšce 1100 m. Dostupná je autobusem z Baga, nebo, jako se podařilo nám, za velkého zjišťovacího úsilí pick-upem, který jede v 5 ráno z bagského tržiště do Kínunu. 5-hodinová cesta pick-upem, kde nádech znamenal pád jednoho z minimálně 45 cestujících či desítky kilo vážících krabic na kapotě, byl vskutku nevědním zážitkem. Při cestě zpátky už jsme nevěděly, či jsme, a druhý den jsme nemohly ani sejít ze schodů hotelu.

Z Kínunu se musí použít otevřený nákladák. Po nekonečném stoupání bahnem, kdy vůz visí ráno z bagského nebo jede kolmo dolů z kopce, na Yathae Hill, je nutné asi ještě hodinu stoupat pěšky nahoru na kopec a zaplatit další vstupné. Pro nesení zavazadel a pouťníků, kteří jsou příliš staří nebo slabí, jsou k dispozici nosiči a riksá a bylo skutečně nechutné sledovat obtloustlé turisty, kteří se nechávali šlachovitými domorodci vláčet nahoru a přitom se vzájemně fotili.

Jezero Inle leží ve výšce 1328 m nad mořem a je obklopené nádhernými horami. Je známé svými půvabnými plovoucími vesnicemi a zahradami, tradiční rukodělnou výrobou, a etnický pestrobarevnými trhy.

Kyaukme & Hsipaw v Shanském státě jsou kapitoulou samy pro sebe. Pobyla jsme tu co nejdéle, zvláště v Hsipaw, takže jsme měly už příjemný pocit zdomácnění. Na trzích najdete naprosto všechno (předpokládáme, že opíaty měli za plentou, ale kdybychom projevily zájem, byly by), hlavně čínské ho původu, takže evidentně pašované zboží, dovozené sem denně podivnými transporty.

Mandalay jako původní hlavní město, centrum buddhistických studií, oproti Yangonu živé velkoměsto. Palác, který byl ovšem restaurován za cenu velkých obětí při nucených pracích v bazínech okolo.

Mingun stojí za zmínku díky ohromné, ale nedostavěné pagodě Mingun ➤

Horská vesnice v severní části Barmy.

NAVŠTÍVENÁ MÍSTA

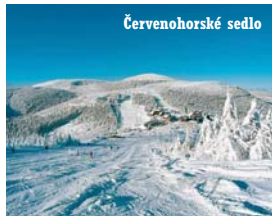
Yangon (dříve Rangoon) je hlavním městem a vstupní branou Myanmaru, s krásné sešlou koloniální architekturou.

Bago (Pegu), historické město, kde je hlavní památkou pagoda Shwethalyang se sochou ležícího Budhy.

Kyaikhtyo (Zlatá skála) byla pro nás velkým zážitkem hlavně z hlediska „intimního“ sblížení s se Barmánci. 12 hodin tělo na tělo v roztodivných do-

nám bohužel nepodařilo dostat, ačkoliv jsme zkusily testovat některé místní úřady o povolení k postupu na sever. I když to samozřejmě není oblast, kde turistu nikdy nezahledí (jak tvrdil roztomile náš průvodce, inteligentní a neuvěřitelně pohodový a přátelský student angličtiny), zážitkem bylo pro nás hlavně neustálé setkávání s místními (zvukem je každého známého v každé vesnici či domě pozdravit, a protože jich měl náš průvodce hodně, znamenalo to v podstatě

Turistický region Jeseníky je členitý, od rovinatých částí až po horské hřebeny, což zajišťuje rozmanitost a přitažlivost krajiny. Horská hradba o průměrné nadmořské výšce 1350 m, které dominuje na východě Praděd (1492 m n.m.) a na západě Králický Sněžník (1424 m n.m.) se rozprostírá v nejsevernějším cípu Moravy. Tato drsná a zároveň romantická příroda nabízí ideální podmínky pro pěší turistiku, cykloturistiku, lyžování a relaxaci.

Červenohorské sedlo

POZVÁNÍ DO JESENÍKŮ

Jeseníky – Sdružení cestovního ruchu (dále jen J-SCR) si vás dovoluje srdečně pozvat do Jeseníků za poznáním krás jeseníckých hor.

Adrenalin park

středisek: mezi nejvýznamnější patří Červenohorské sedlo, Ramzová – Šerák, Praděd – Ovcárna a oblast Staroměstská. Mezi připravované novinky na letošní zimní sezónu patří nově otevřený Lyžařský areál Přemyslov v Loučenci nad Desnou, lyžařské středisko Bohemaland ve Zlatých Horách a čtyřsedačková lanovka v Skicentru Miroslav v Lipové-lázních. J-SCR pro vás zajišťuje pravidelnou údržbu běžecových lyžařských tras, aktuální stav upravených tras naleznete na www.jeseniky-tourism.cz.

Ke zpestření vaší dovolené můžete navštívit Adrenalin park v České Vsi, který bude otevřen i v zimní sezóně.

Klimaticky vhodné podmínky a minerální prameny daly za vznik množství lázeňských měst – např. Jeseníku, Lipové-lázní, Karlové Studánce, Bludova a Velkýhoš Losinám. Mnohé geomorfologické jevy, jeskyně, kaskády, vodopády, vyhlídkové skály, pestrá květena a bohatá zvířena jsou předmětem zájmu domácích i zahraničních turistů.

J-SCR je zájmové sdružení právnických osob, které si klade za cíl společný rozvoj cestovního ruchu v Jeseníkách

Brníčko

za aktivního příspěvní jak veřejného, tak soukromého sektoru. Touto cestou chce nabídnout návštěvníkovi perfektně organizovaný proces služeb na tomto území. Veškeré bližší informace o naší organizaci, ale především o nabídce turistických možností a služeb v Jeseníkách naleznete na internetových stránkách www.jeseniky-tourism.cz

Těšíme se na vaši návštěvu v Jeseníkách!

Jeseníky – Sdružení cestovního ruchu
Kladská 1, 787 01 Šumperk
Tel: 583 283 117
e-mail: sdruzenicr@jeseniky.org

Dokončení ze str. 7

Také víkend se do práce úředníků nepočítá, takže v případě, že přijedete v pátek odpoledne, budete mít vizum až v úterý. Anebo si musíte rádně připravit. Vizum lze zajistit na adrese: 132, North Sathorn Road (tel. 233-2237 nebo 234-4789, e-mail: mebk@asianet.co.th), což je kousek od stanice nadzemního metra „Surasak“. Pracovní hodiny na vízovém úseku jsou 8,30–12,00 h, 14,00–14,30 h pondělí až pátek. Je požadován pas a 3 fotografie, schopnost poprat se s formuláři (lepidlo je na místě!) a poplatek za vydání víza, který činí momentálně 800 ThB. Platnost víza je 4 týdny.

Peníze v Myanmaru můžete měnit v bance nebo na černém trhu. Vzhledem k sankcím mezinárodního společenství nejsou akceptovány žádné platební karty a cestovní šeky! Oficiální měnou je 1 Kyat. Oficiální směnný kurz se celkem dlouhodobě pohybuje kolem 5,5–6 MMK/1 USD, zato kurz místní měny na černém trhu se pohybuje kolem 800 MMK/1 USD. V malých městech nebo vesnicích je výměna peněz velmi těžká, často nemožná. Ke konci pobytu si můžete schovat stvrženku o výměně pro případ, že při odjezdu budete chtít výměnit zbylé kyaty zpět. My jsme měnily většinou u bytovatelů nebo na trzích, nejlepší kurz byl v Yangonu.

Z hlediska klimatu lze kalendářní rok v Barmě, stejně jako v okolních zemích, rozdělit do tří období: chladné a suché (listopad–únor), kdy je počasí nejpríjemnější, a proto turisticky nepřitažlivější, horké a suché (březen–červen) a horké a vlhké (červenec–říjen). Vzhledem k mnoha okolnostem jsme náš původní plánovaný ledňový odlet

BARMA – „MYANMAR“

Jezero Inle.

musely odložit na duben–květen, a tak na vlastní kůži ověřit, že to je nejen nejhorší měsíc z hlediska výšky teplot (ta se běžně na slunci blíží k 60 stupňům), ale navíc s již začínajícími srážkami a tudíž vlhkem. Stručně řečeno, bylo to skoro k nepřežití, soustavný 24-hodinový pobyt v sauně neustěně na nejvyšší teplotu, z níž nebylo kam utéct. Jelikož v Barmě se vlivem špatného energetického hospodářství neustále odpojuje elektrina a většina obáste mimo turistické zóny k ní má časové

limitovaný přístup, klimatizace funguje jen po dobu zapojení, a to jen v lepších hotellech, které jsme ignorovaly. Je proto nutné počítat s tím, že obléčení je permanentně celá den doslova promočené potem. Proto se nám vyplatila záoba velmi lehkých kalhot a košil s krátkým rukávem, nepřiléhajících na tělo jako trička (ramena a kolena žen by měla být, zvláště ve svatyních, zahalena, což jsme vzhledem ke snaze co nejvíce přizpůsobit, respektovány), kterou jsme na konci pobytu vyhodili. Samozřejmě

brýle, šátky nebo čepice na hlavu, „tapky“ na nohy, v případě opravdu velké „zimy“ v horách tenká bunda nebo flecka. Dobré trekové sandály (raději bez látkové nebo kožené výstelky) a lehké povlečení, které je potřebné téměř ve všech ubytovacích jednacích jako možná ochrana před místním hygienickým standardem (některé třetířadé barské ubytovny jsou opravdu hrůzné, jedna z nezapomenutelných je např. v Pagu, kde voda v koupelně neodtékala evidně už nějaký ten měsíc, větrák ne-

fungoval a vše pokrývala plíseň) a dále před vířením vzduchu větráky. Mimo období deště je pláštěnka zbytečná, protože i v případě zmoknutí je komplet uschnutí zaručeno do 10 minut.

Co se týče spojení, mobily jsou prakticky na nic, mezinárodní roaming s českými operátory nefunguje. Je možno pouze zapůjčit místní mobilní telefon s tarifikem od ČR. Přímé telefonické spojení do Evropy je možné z hotelů, pošty, vlakových nádraží a telefonních budek na ulici. Sazby za telefonování mohou být ale vysoké a často ke spojení vůbec nedojde. Internet je na tom sice o hodně lépe s dostupností (v turistických oblastech), ale zato spojení stále padá vzhledem k problémům s elektrinou. Nejvýspěšší internetové kavárny při odpojení proudu zapínají na chvíli vlastní generátory (což se samozřejmě děje běžně i v restauracích a lepších hotellech), takže se nám většinou křivený mail povedlo odeslat. U méně vybavených tomu tak není, takže je třeba počítat s tím, že při nepřipojení na elektrinu v určitých hodinách v dané oblasti internetové kavárny nefungují a když fungují, běžné padání spojení 5–10krát do hodiny bez varování. Oficiálně je přístup omezen pouze na povolené servery, ale všechny české poštovní servery fungují.

Z bezpečnostního hlediska patří Myanmar, vzhledem k všudypřítomným vojenským složkám, k těmder bezproblémovému zemi v regionu Asie. Přesto je dobré mít na paměti základní bezpečnostní pravidla. Doporučujeme si také pořídřit fotokopii cestovního dokladu a letenek – a to spíš kvůli polici než místním.

JANA VINAŘOVÁ
MARTINA MANDOVÁ

Česká republika patří sice svou rozlohou k malým státům, může se však pyšnit 12 památkami zapsanými na Seznam UNESCO. Patříme tak k zemím s nejvyšší koncentrací památek takového významu na světě.

Prakticky do všech těchto míst existuje železniční spojení, proto se můžete vydat i se svou rodinou či přáteli poznávat historii naší země vlakem a ušetřit nejen čas, ale i peníze. Kromě známých slevových nabídek Českých drah, ke kterým patří výhledná víkendová jízdenka SONE+, kilometrická řádková ČD nebo skupinové slevy, jsou historicky novinkami síťová jízdenka CD Net a regionální jízdenka REGIONET.

Sběřte razítka a vyhrajte

České dráhy pořádají i letos soutěž s názvem Vlakem za památkami UNESCO 2007. Může se jí zúčastnit každý občan ČR starší 18 let, který rád cestuje vlakem a zajímá ho kulturní dědictví našich předků.

Pokud se do 31. října, kdy se soutěž končí, prokážete v určených informačních centrech UNESCO platnou jízdenkou Českých drah označenou průvodčím, můžete získat razítko na hrací kartu soutěže. Hrací karta je součástí informačního letáku, který byl k soutěži vydán, ale je možné ji získat i na www.cd.cz/unesco. Na stejné internetové adrese najdete také bližší informace o soutěži a kompletní seznam informačních center UNESCO zapojených do soutěže. Soutěžící, který nasbírá alespoň tři taková razítka, získá hrací kartu v obálce označené „Soutěž UNESCO“ na adresu: České dráhy, a.s., odbor komunikace, nábreží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1. Pak může očekávat, že se na něj usměje při losování štěstí.

K hlavním cenám patří týdně pobytový poukaz pro dvě osoby ve vybrané lokalitě UNESCO, kilometrická banka ČD a další dárkové poukazy. Navíc pro první deset, kteří nasbírají razítka ze všech dvaceti informačních center UNESCO zapojených do soutěže, jsou jako bonus připraveny reklamní předměty Českých drah a UNESCO.

DVANÁCT NEJVÝZNAMNĚJŠÍCH PAMÁTEK ČESKA

Praha – Historické centrum (1992)

V hlavním městě České republiky jsou historicky nejcejnější stavby v městských částech Malá Strana, Hradčany, Staré a Nové Město. Zdejší paláce, chrámy a kostely, vystavěné v rozmezí 11.–18. století, patří k památkám, které jezdí obdivovat každoročně mnoho turistů.

Razítko získáte v turistických a informačních střediscích Pražské informační služby: Staroměstská radnice (Staroměstské nám.), Hlavní nádraží (Wilsonova ul.), Malostranská mostecká věž (Mostecká ul.). Při cestě do Prahy lze využít také nadstandardní superCity Českých drah a svézt se vlakem vyšší kvality SuperCity.

Český Krumlov – Historické centrum (1992)

Město budované kolem původně gotického hradu ze 13. století si dodnes zachovalo středověký ráz. Českému Krumlovu se vyhnul masivní rozvoj obchodu a podnikání na konci 19. století a s tím spojená přestavba domů a paláců, jako tomu bylo v mnoha jiných českých městech. Dodnes tudíž můžeme při návštěvě této jihočeské perly obdivovat takřka nedotčené architektonické bohatství jejího centra.

Razítko získáte v informačním centru, nám. Svornosti 2. Do Českého Krumlova se snadno dopravíte po kolejkách. Leží na železniční trati číslo 194 České Budějovice – Volary a přes České Budějovice je do Českého Krumlova dobré vlakové spojení z Plzně, Prahy, Brna nebo Jihlavy.

Telč – Historické centrum (1992)

Střed Telče, renesančního skvostu Vysočiny, tvoří náměstí Zachariáše z Hradce s mariánským sloupem a dvěma kašnami. Renesanční a barokní měšťanské

Vlakem za památkami UNESCO

domy na náměstí jsou dodnes sevěny obranným systémem rybníků. Dominantou náměstí je zámek, který na konci 16. století vznikl přestavbou v duchu italské renesance z původně gotického hradu.

Razítko získáte v informačním centru, nám. Zachariáše z Hradce 10. Vlakové spojení do Telče je po železniční trati číslo 227 Kostelec u Jihlavy – Dočice – Slavonice. Vhodné železniční spojení je z Českých Budějovic a přes Jihlavu pak ze směru od Prahy a od Brna.

Žďár nad Sázavou – Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře (1994)

Poutní kostel zasvěcený sv. Janu Nepomuckému nechal vystavět na začátku 20. let 18. století opat žďárského kláštera Vejmluva. Kostel se stal vrcholným dílem architekta Jana Blažej Santiniho-Aichla a je jedním z nejznámějších příkladů takzvané barokní gotiky.

Razítko získáte v informačním centru, Zámek 11. Žďár nad Sázavou se nachází na železniční trati číslo 250 Brno – Tisnov – Havlíčkův Brod. Vhodné železniční spojení přes Brno je ze směru od České Třebové, Ostravy a Břelčaví, přes Havlíčkův Brod ze směru od Prahy, Jihlavy a Pardubic.

Kutná Hora – Historické centrum, Chrám sv. Barbory, Katedrálá Nanebevstání Panny Marie v Sedlci (1995)

Toto město ve středních Čechách nad říčkou Vrchlicí se stalo na konci 13. století druhým nejvýznamnějším v českém království. Mělo za to především bohatství, které Kutná Hora získala těžbou rud stříbra. I když od 16. století těžba slábla a město začalo upadat, dodnes jsou domy a kostely ve středu města důkazem o dřívější slávě.

Razítko získáte v informačním centru, Palackého nám. 377. Železniční stanice Kutná Hora hl. n. leží na trati číslo 230 Havlíčkův Brod – Čáslav – Kolín. Vhodné železniční spojení přes Kolín je ze směru od Prahy, Pardubic a Nymburka, přes Havlíčkův Brod ze směru od Brna. V Kutné Hoře hl. n. lze přestoupit na osobní vlak do Kutné Hory města, který vás doveze přímo k historickému centru.

Lednicko-Valtický areál (1996)

Knižata z Lichtenštejnů proměnila svá panství mezi 17. a 20. stoletím v jeden velký park. Mezi totem Dyje u Lednice a rakouskou hranicí u Valtic vznikla krajina, kde se dokonale snoubí přírodní krása parku, lesů a rybníků s půvabem drobných romantických staveb – zámečků, chrámů, kapli, sloupodřadí a rozličných stavek.

Razítko získáte v informačních centrech: Zámeček nám. 68, Lednice (tel. 519 340 986) a nám. Svobody 4, Valtice (tel. 519 352 977). Lednice se nachází na železniční trati číslo 247 Břeclav – Lednice se sezónním provozem. Do Valtic a Mikulova, ležících na trati číslo 246 Břeclav – Znojmo, jezdí vlaky po celý rok. Vhodné železniční spojení přes Břeclav je ze směru Prahy a Brno.

Holavořice – Vesnická rezervace (1998)

Kulturní dědictví jihočeské vesnice Holavořice představuje jedinečný komplex selských staveb na její návsi. Vnější štíty a vjezdy do statků byly v druhé polovině 19. století přestavěny ve stylu známém jako jihočeské selské baroko a v této podobě se nám zůstaly nezměněny dodnes.

Razítko získáte v informačním centru, Holavořice 60. Vesnice Holavořice leží 18 km západně Českých Budějovic, kde se sbíhají železniční trati ze směru Plzně, Praha, Jihlava, Horní Dvořítě, Česká Velice a Volary. Z Českých Budějovic do Holavořic dojedete autobusem.

Kroměříž – Zahrady a zámek (1998)

Dominantou památkové rezervace historického města Kroměříž je archibiskupský zámek obklopený překrásnými zahradami. Zámek byl po požárech v 18. století přestavěn a je typickým příkladem středověkého barokního sídla vysoké šlechty.

Razítko získáte v informačním centru, Velké náměstí 50/45. Kroměříž leží na železniční trati číslo 303 Kojetín – Kroměříž – Hulín – Valašské Meziříčí. Vhodné železniční spojení přes Hulín je ze směru od Ostravy a Břelčaví, přes Kojetín pak od Brna.

Litomyšl – Zámek a zámecký areál (1999)

Jedním z turistických magnetů východních Čech je zámek v Litomyšli. Původně kamenný hrad nechal v roce 1568 přestavět syn moravského hejtmána Vratislav z Pernštejna. Dvoupatrový zámek v selském pravidelným národním a menším dvorem na severní straně má téměř čtvercový půdorys.

Razítko získáte v informačním centru, Smetanovo nám. 72. Litomyšl se nachází na železniční trati číslo 018 Chocel – Vysoké Mýto – Litomyšl. Vhodné železniční spojení přes Chocel je ze směru Praha, Brno, Hradec Králové a Olomouc.

Olomouc – Sloup Nejsvětější Trojice (2000)

Olomoucký čestný sloup Nejsvětější Trojice je vůbec největším skupením barokních soch v rámci jedné sopečny ve střední Evropě. Sloup měří 35 me-

trů a v jeho spodní části se nachází kaple. Sochařskou výzdobu tvoří 18 soch světců, 12 figur světošenů, 6 reliéfů v poplastavami apoštolů, dále sousaší Nanebevstání Panny Marie umístěné ve střední části sloupu a vrcholové uskupení Nejsvětější Trojice.

Razítko získáte v informačním centru v radnici na Horním náměstí. Olomouc leží na železniční trati číslo 270 Bohumín – Přerov – Česká Třebová, sbíhají se zde však i tratě ze Senice na Hané, Uničova, Krnova či Prostějova. Vhodné železniční spojení je z Ostravy a z Brna, dále přes Zábřeh na Moravě ze směru Praha a Jeseník a přes Přerov ze směru Břeclav. Při cestě do Olomouce lze využít také nadstandardních služeb Českých drah a svézt se vlakem vyšší kvality SuperCity Pendolino.

Brno – Vila Tugendhat (2002)

Funkcionalistická vila Tugendhat, vybudovaná v letech 1928 – 1930 na brněnském předměstí Černý Pole, patří k nejvýznamnějším stavbám tohoto směru na světě. Byla postavena na obdávku manželů Tugendhatových. Architektonické řešení stavby svědčí o rukou Ludwiga Miese van der Rohe. Protože

Vlakem za památkami UNESCO

Cestujte za památkami UNESCO vlaky Českých drah a uhradte hodnotné ceny!

Pojeďte pravidelnými vlaky a navštivte Prahu, Český Krumlov, Telč, Žďár nad Sázavou, Kutnou Horu, Lednicko-valtický areál, Kroměříž, Litomyšl, Olomouc, Brno, Třebíč a Holavořice (nejbližší žel. stanice v Českých Budějovicích).

Výhodné nabídky pro vaše cesty vlakem

- vikendová jízdenka SONE+
- skupinová sleva
- zpáteční sleva
- Kilometrická banka ČD
- eliška

Náš tip
Nejrychlejší spojení Prahy s Olomoucí nabízejí vlaky SC Pendolino za 2 hod. 15 min.

840 112 113
www.cd.cz/unesco

ČESKÉ DRÁHY UNESCO
Čedok
Čedopendolino
CD

PR — náklady na stavbu nebyly limitovány, stavba mohla být postavena z nejkvalitnějších materiálů a nešetřilo se ani na vybavení vily.

Razítko získáte v informačním centru, Radnická 8 (tel. 542 211 089 nebo 542 211 090). Brno je významným železničním uzlem, který je snadno dostupný z celé naší republiky. Při cestě do Brna lze využít také nadstandardních služeb Českých drah a svézt se vlakem vyšší kvality SuperCity.

Třebíč – Židovská čtvrť a bazilika sv. Prokopa (2003)
Bazilika sv. Prokopa patří k pokladům středověkého stavitelství. Byla budována od poloviny 13. století v románském stylu s gotickými prvky, a to jako součást benediktinského kláštera. Židovská čtvrť v Třebíči je jedinou židovskou památkou mimo území Izraele samostatně zapsanou na seznam UNESCO. I když už zdejší budovy dávno neslouží svému původnímu účelu, atmosféra tajemných zákoutí, křivolakých uliček a klentých podchodů ze čtvrti nezmašla. Soubor židovské čtvrti a baziliky je unikátním příkladem blízkého soužití křesťanské a židovské kultury od středověku do 20. století.

Razítko získáte v informačním centru, Karlovo nám. 53. Třebíč se nachází na železniční trati číslo 240 Brno – Jihlava. Vhodné železniční spojení přes Jihlavu je ze směru Praha a České Budějovice, přes Brno ze směru Česká Třebová, Břeclav a Přerov.

Sběřte razítka a vyhrajte

České dráhy stejně jako v minulém roce i letos pořádají soutěž s názvem Vlakem za památkami UNESCO. Může se jí zúčastnit každý občan ČR starší 18 let, který rád cestuje vlakem a zajímá ho kulturní dědictví našich předků.

Pokud se od 1. května do 31. října, kdy soutěž probíhá, prokážete v určených informačních centrech UNESCO platnou jízdenkou Českých drah označenou průvodčím, můžete získat na hrací kartu soutěže razítko. Hrací karta je součástí informačního letáku, který byl k soutěži vydán, ale je možné ji získat i na www.cd.cz/unesco. Na stejné internetové adrese najdete také bližší informace o soutěži a kompletní seznam informačních center UNESCO zapojených do soutěže. Soutěžící, který nasbírá alespoň tři taková razítka, získá hrací kartu v obálce označené „Soutěž UNESCO“ na adresu: České dráhy, a.s., odbor komunikace, nábreží L. Svobody 1222, 110 15 Praha 1.

Pak může očekávat, že se na něj usměje při losování štěstí. A co lze u soutěži vyhrát? K hlavním cenám patří týdně pobytový poukaz pro dvě osoby ve vybrané lokalitě UNESCO, kilometrická banka ČD a další dárkové poukazy. Navíc pro první deset, kteří nasbírají razítka ze všech dvaceti informačních center UNESCO zapojených do soutěže, jsou jako bonus připraveny reklamní předměty Českých drah a UNESCO.